ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙΑ

Τα **ποιήματα** τα γράφουμε σε **στίχους** , δηλαδή σε γραμμές, τον ένα κάτω από τον άλλο , που έχουν ρυθμό. Συνήθως τα ποιήματα έχουν **ομοιοκαταληξία** , δηλαδή οι συλλαβές της τελευταίας λέξης κάθε στίχου ακούγονται το ίδιο.

π.χ.	Ανέβηκα στην πιπεριά να κόψω ένα πιπ**έρι**	1ος στίχος
	κι η πιπεριά τσακίστηκε και μου 'κοψε το χ**έρι**.	2ος στίχος
	Δώσ' μου το μαντιλάκι σου το χρυσοκεντη**μένο**	3ος στίχος
	Να δέσω το χεράκι μου που είναι ματω**μένο**.	4ος στίχος

1. Σύρε την κάθε λέξη στο σωστό κενό ώστε κάθε δύο στίχοι να έχουν το ίδιο τέλος.

σταφύλι , λάδι , μήκος , γλάρος , κεράσι

- Άφησε τη να περάσει
  θα σου δώσει ένα _____.
- Η καλή μου η φίλη
  τρώει κόκκινο _____.
- Του μικρού νησιού ο φάρος
  Έμοιαζε σαν άσπρος _____.
- Το νόστιμο ζουμερό αχλάδι
  σίγουρα δε βγάζει _____.
- Ο καλός μου φίλος Νίκος
  πηδάει άλμα εις _____.

Πρόσεξες κάτι; Το δεύτερο στιχάκι τελειώνει με τις ίδιες συλλαβές που τελειώνει και το πρώτο! Αυτό είναι η **ομοιοκαταληξία**.

2. Φτιάξε στιχάκια με ομοιοκαταληξία. Συμπλήρωσε τα κενά με μια λέξη που θα σκεφτείς. Πρόσεξε όμως να έχουν ομοιοκαταληξία!

- Καθόταν στο _____
  ο μπαμπάς που δε θυμώνει.
- Το μικρό μου το _____
  που πηδάει σαν κατσικάκι.
- Η φίλη μου η _____
  θα σπουδάσει θεατρίνα.
- Σημάδεψε ο _____
  ακόμη τρέχει ο λαγός.